

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zast. Mgr. Petrem Miketou, advokátem, se sídlem Jaklovecká 18, Slezská Ostrava, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 4/2013 – 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Předcházející řízení a obsah kasační stížnosti

[1] Návrhem ze dne 11. 2. 2016 se žalobkyně domáhala povolení obnovy řízení ukončeného rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2014, č. j. 38 Ad 4/2013 – 31, kterým krajský soud zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2012, č. j. MPSV-UM/16965/12/9S-MSK, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ve věci zamítnutí dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí.

[2] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 4/2013 – 46, návrh žalobkyně na obnovu řízení podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl a rozhodl dále, že žalobkyni se nepřiznává osvobození od soudních poplatků a že se návrh žalobkyně, aby jí byl ustanoven zástupce z řad advokátů, zamítá. Krajský soud totiž shledal, že s ohledem na § 114 s. ř. s. není návrh žalobkyně na obnovu řízení proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu přípustný.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) proti tomuto usnesení krajského soudu podala včas kasační stížnost, v níž navrhla, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a dále požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 8. 3. 2016, č. j. 38 Ad 4/2013 – 46, a o osvobození od soudních poplatků.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 4. 2016, č. j. 4 Ads 81/2016 – 24, žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků, její žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] V doplněních kasační stížnosti, sepsaných advokátem Mgr. Petrem Míketou, jemuž stěžovatelka udělila dne 12. 5. 2016 plnou moc, které byly zdejšímu soudu doručeny dne 15. 5. a 17. 5. 2016 stěžovatelka namítala, že se krajský soud nezabýval jejími tvrzeními, že splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na živobytí. Stěžovatelka vyjádřila přesvědčení, že jí náleží nárok na tento příspěvek a krajský soud věc nesprávně právně posoudil. Usnesení krajského soudu, jímž byl zamítnut její návrh na obnovu řízení označila za vadné a navrhovala, aby je Nejvyšší správní soud pro vady řízení a pro nezákonnost zrušil.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

II.

Posouzení kasační stížnosti

[7] Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), kasační stížnost je včasná (ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.) a přípustná, neboť nejsou naplněny důvody podle ustanovení § 104 s. ř. s. způsobující její nepřipustnost. Rovněž ověřil, že stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem (plnou moc pro advokáta Mgr. Petra Míketu, předložila v příloze doplnění kasační stížnosti, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 17. 5. 2016).

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že ji stěžovatelka podala z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) a d) s. ř. s.

[9] Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené „nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.“ Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem mohla-li mít tato vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[10] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[11] Stěžovatelka ve své kasační stížnosti fakticky podřadila důvody podání kasační stížnosti pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Pokud totiž stěžovatelka kasační stížností napadá

pokračování

rozhodnutí o odmítnutí návrhu, z povahy věci pro ni přichází v úvahu pouze kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 7/2004 - 47 ze dne 18. 3. 2004; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[12] Nejvyšší správní soud ale je v takovém případě v řízení o kasační stížnosti oprávněn zkoumat pouze to, zda rozhodnutí krajského soudu a důvody, o které se toto odmítavé rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není věcně přezkoumávat, zda byl návrh stěžovatelky důvodný.

[13] Nejvyšší správní soud tedy zdůrazňuje, že rozsah přezkumu rozhodnutí soudu v řízení o kasační stížnosti je vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí. Jestliže krajský soud žalobu odmítl pro vyluku z přezkumu uvedenou v § 114 s. ř. s. a věc samu neposuzoval, může Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat, zda krajský soud správně posoudil podmínky pro odmítnutí návrhu, nemůže se však již zabývat námitkami týkajícími se „merita věci“, tedy toho, zda návrh je důvodný (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 24/2004 – 49; ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98; či ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 – 65).

[14] Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.“*

[15] Podle § 114 odst. 1 téhož zákona, *„obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a politických hnutí.“*

[16] Návrh stěžovatelky na povolení obnovy řízení ve věci, v níž krajský soud rozhodl rozsudkem ze dne 8. 10. 2014, č. j. 38 Ad 4/2013 – 31, je nepřijatelný, neboť v této věci krajský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného, které se týkalo přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvku na živobytí a nejedná se tudíž o věc, v níž je podle § 114 odst. 1 s. ř. s. obnova řízení přípustná. Nejvyšší správní soud ostatně již v rozsudku ze dne 15. 12. 2010, č. j. 6 Ads 88/2010 – 194, judikoval, že přípustnost obnovy řízení je podle § 111 a § 114 s. ř. s. omezena jen na řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a hnutí, která byla výhradně ukončena pravomocnými rozsudky; v ostatních případech obnova řízení není přípustná. Poukázat lze rovněž na usnesení ze dne 25. 7. 2005, č. j. Na 50/2005 - 25, v němž zdejší soud judikoval, že návrh na obnovu řízení proti rozsudku vydanému v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je nepřijatelný (§ 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario). Krajský soud proto nepochybil a postupoval správně, když návrh stěžovatelky na povolení obnovy řízení usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[17] Kasační stížnost stěžovatelky tedy není důvodná. Nejvyšší správní soud se proto již nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky vznesenými v kasační stížnosti, neboť ty nemohou s ohledem na výše uvedené závěry na posouzení věci již nic změnit.

III.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[18] Na základě všech uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud po přezkoumání napadeného usnesení Krajského soudu v Ostravě k závěru, že nebyl naplněn tvrzený důvod podání kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., za použití ustanovení § 109 odst. 3

a 4 s. ř. s. Kasační stížnost proto není důvodná a Nejvyšší správní soud ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[19] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla ve věci procesně úspěšná, proto nárok na náhradu nákladů řízení nemá; procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu